

ПРОБЛЕМИ ПОДОЛАННЯ ІНФЛЯЦІЇ В УКРАЇНІ

Інфляція-зростання загального рівня цін на товари та послуги у країні протягом певного періоду, яке супроводжується знеціненням національної грошової одиниці та зниженням купівельної спроможності грошей, тобто на них можна купити дедалі менше товарів.

Інфляція – є однією з найбільших проблем сучасного розвитку економіки в багатьох країнах світу, яка погіршує життя людей та негативно впливає на суспільство в цілому.

Соціальними наслідками інфляції є розрив в реальних доходах між видами соціальних груп, погіршується становище осіб з фіксованим доходом. Зростає соціальна нестабільність і дефіцит бюджету. Інфляція є «прихованим податком» зокрема, на заощадження, оскільки знижує стимул до нагромадження. Заощадження в формі готівки або ж депозитів скорочуються та відбувається зміщення до нагромадження натуральних речей як нерухомість, дорожочінності. Інфляція негативно впливає на сприйняття суспільством влади. Найбільшим наслідком є падіння курсу національної валюти відносно валют країн, де інфляція відсутня чи розвивається нижчими темпами.

Інфляцію вимірюють за допомогою індексів цін, зокрема індексу споживчих цін, який показує як змінилися ціни за певний період. Індекс цін – це відношення рівня цін в певному періоді до рівня цін базового періоду.

За останні 12 років темпи росту ІСЦ були достатньо високими – понад 11,3 % на рік. Цим ми завдячуємо м'якій фіскальній та монетарній політиці влади. Це і є однією з головних проблем економіки України на даному етапі. Темпи інфляції більші, ніж у економічно розвинених країнах, таких як Польща.

Таблиця 1

Індекси споживчих цін в Україні за останні роки (%)

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
ІСЦ	109	104,6	99,8	100,5	125	143	112,4	113	109,8	103,4

Таблиця 2

Індекси споживчих цін у Польщі за останні роки (%)

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
ІСЦ	103,1	104,6	102,4	100,5	98,6	99,5	100,8	101,8	101,2

У період 1993—1995 рр. Україна пройшла крізь період гіперінфляції. У 1992 році найвищим номіналом була купюра в 100 купонокарбованців. До 1995 року найбільшим номіналом став мільйон купонокарбованців. 1992 року новий український карбованець обмінювався на колишній радянський рубль за курсом один до одного. У 1996 році, в період переходу від купонокарбованця до гривні, обмінний курс становив 100000 купонокарбованців за одну гривню. Знецінення купонокарбованців за період їх обігу становив приблизно 140% в місяць.

Найбільші стрибки інфляції відбулися 2008 року та з 2014 року.

Прогноз інфляції в Україні на найближчі роки: на кінець 2019 року 3,4%, а у 2020 році – до 5,0%.

Тож інфляція є тією проблемою, яку потрібно побороти якнайшвидше, щоб покращити економічне становище нашої держави. Щоб це зробити, по-перше, владі потрібно проводити чітку монетарну політику, яка передбачатиме строгі обмеження на щорічний приріст грошової маси, яких будуть дотримуватися протягом тривалого часу незалежно від різних економічних факторів та явищ. По-друге, провести стабілізуючу та антиінфляційну політику за допомогою центрального банку. По-третє, зменшити бюджетний дефіцит і в перспективі взагалі його ліквідувати за допомогою скорочення видатків держави, адже це більш ефективний метод у довгостроковому плані. Також треба звести до мінімуму вплив на національну економіку зовнішніх інфляційних імпульсів, які стимулюють збільшення темпів інфляції в державі. Ще одним обов'язковим заходом є гасіння інфляційних очікувань, адже вони призводять до страху заощадження грошей, які можуть швидко знецінитися, та до зменшення попиту на товари, які швидко дорожчають. Щоб його подолати потрібно зміцнювати механізми ринкової економіки та дотримуватися урядом своєї антиінфляційної політики, що призведе до збільшення довіри до влади та отримання бажаних результатів.